

Mens mørket sig sænker

Tekst: Randi Korsgaard - Musik: Niels Overgaard

1. Mens mør - ket sig sæn-ker og kul-den er hård, du kær - lig-hed
skæn-ker og ska - ber en vår, der la - der os glem-me at
vin - ter-ens stem-me den gem - mer din sol.

2. For stjernen du tænder
blandt tusinders tal,
og alle vi vender
vort blik mod den stald,
hvor barnet er givet,
der skænker os livet
og fjerner al død.

3. Og hyrderne kigger
og træder derind,
hvor barnet nu ligger
ved moderens kind.
Så spæd og så lille
vor Frelser han ville
indtræde blandt os.

4. Se Paradis haven
genskabes på ny.
Guds Rige er gaven,
der gives hver by.
På ny alt begynder,
mens engle forkynder,
en frelser er født

5. Ja mørket forsvinder,
vi falder på knæ,
vi søger og finder
din varme og læ.
Nu lyset du tænder,
vi folder da hænder
og takker dig Gud.